

תת"ע 5509/04/15 - מדינת ישראל נגד עאבדין ראפת

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5509-04-15 מדינת ישראל נ' ראפת
תיק חיצוני: 40200624233

בפני	כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עאבדין ראפת

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו שהינה עקיפת רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף כשאין מצידו הימני קו קטעים, וזאת מחמת הספק.

בפני בית המשפט העידו שני עדי התביעה והוגשה תרשומתם וסקיצה, העיד הנאשם והציג סרטון ממוקם הארוע. לדברי העדים, הם נסעו בעקבות הנאשם וראו את ביצוע העבירה. הנאשם מנגד אינו חולק כי עקף רכב ואולם טוען כי במקום בו עקף היה קו קטעים מצידו הימני של קו הפרדה הרצוף ועל כן לא עבר כל עבירה.

השאלה שבמחלוקת

הצדדים אינם חולקים כי במקום קו הפרדה רצוף, וכן אינם חולקים כי באיזור הרלוונטי קו קטעים בצד הקו הרצוף, בתחילה מצידו השמאלי, בכיוון נסיעת הנאשם, באופן שאינו מתיר את חצייתו (להלן קטע הדרך הראשון) ולאחריו מצידו הימני (להלן קטע הדרך השני). כך ניתן להתרשם אף מהסקיצה ת/3. המחלוקת הינה באיזה קטע דרך בוצעה העקיפה האם בקטע הראשון בו קו הקטעים מצידו השמאלי של הקו הרצוף, כטענת התביעה, או שמא בהמשך כאשר קו הקטעים מצידו הימני.

דין והכרעה

אין מחלוקת כי הנאשם סיים את עקיפתו כאשר קו הקטעים מימנו, במקום בו העקיפה מותרת. אין גם מחלוקת כי הנאשם עקף משאית, וכפי שהעיד הנאשם מהירותה היתה איטית בייחס למקום הארוע, לפיכך ניתן להסיק כי זמן העקיפה היה קצר. מאחר ובסיום העקיפה, הנאשם היה בקטע הדרך השני, ניתן להניח כי בתחילת העקיפה שהיתה אך

זמן קצר קודם לכן, הנאשם היה, בתרחיש המחמיר עימו, כגירסת השוטרים, בסיום הקטע הראשון או שהיה כבר, בתרחיש המזכה אותו, בקטע השני. יש אם כן להכריע אם השוטרים יכלו לראות ממקום נסיעתם, למעלה מכל ספק סביר, את מיקומו המדויק של הנאשם, או שמא טעו בהערכתם.

לאחר עיון בגירסת השוטרים התעורר בליבי הספק שמא טעות נפלה בידם. השוטרים לא נסעו בצמוד לרכב הנאשם. לפי הרשום בתרשומת ת/2 וכמפורט היטב בסקיצה, השוטרים נסעו כרכב שלישי מאחורי רכב הנאשם כך ששני כלי רכב הפרידו ביניהם. בנוסף, לפני רכב הנאשם נסע רכב נוסף מסוג פולקסווגן, ולפני רכב הפולקסווגן נסעה המשאית הנעקפת. בנתונים אלו יכולה להיווצר טעות. הטעות יכולה להיווצר משלוב שלושה גורמים: המרחק בין השוטרים לנאשם, כלי הרכב במקום, ובכללם הרכבים שחצצו בין השוטרים לנאשם, והסמיכות בין שני קטעי הדרך, האחד בו העקיפה אסורה והשני בו העקיפה מותרת, **כשאין ספק כי העקיפה הסתיימה במקום המותר**. בית המשפט שמע את העדים ושוכנע כי אם היתה טעות בהתרשמות השוטרים הרי זו טעות כנה לחלוטין, ואולם האפשרות כי בנסיבות אלו התרחשה טעות, קיימת, ובית המשפט לא ירשיע אלא אם שוכנע בהעדר טעות, למעלה מכל ספק סביר. בנוסף אציין כי בית המשפט אינו יכול להסתמך על התרשומת ת/1 בהיותה לקונית ואינה מפרטת נתונים משמעותיים אשר נדרשים לשם הכרעת הדין.

בשולי הדברים אוסיף כי התרשומת ת/2 חסרה בכל הנוגע לשמירת קשר עין עם הנאשם. לאחר שהנאשם השלים את עקיפתו היו בין השוטרים לנאשם שלושה כלי רכב, השניים שתוארו לעיל והתווספה המשאית הנעקפת, ואולם השוטרים לא ציינו בתרשומתם כי יצאו אף הם לעקיפה בעקבות הנאשם וכדי לעצור את רכבו.

לנוכח כל האמור ומשהתעורר הספק בליבי אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

ניתן היום, י"ח שבט תשע"ו, 28 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

מזכירות תשלח פסק הדין לצדדים. מועד הדיון מבוטל.